

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر مشکلات رفتاری دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی خفیف مقطع ابتدایی شهر اصفهان^۱

عطیه میرزاامیری^۱، فیروزه ساجدی^۲، معصومه یزدانی پور^۳

^۱ کارشناس ارشد، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

^۲ استاد بیماری‌های کودکان، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای ویژه، گروه روانشناسی و آموزش افراد با نیازهای خاص، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش مشکلات رفتاری دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی خفیف مقطع دبستانی شهر اصفهان، بود. این پژوهش آزمایشی و از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون - پیگیری با گروه کنترل بود. نمونه پژوهش، شامل ۳۰ نفر از دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی خفیف در مقطع ابتدایی بودند که در مدارس آموزش پرورش استثنایی در شهر اصفهان تحصیل می‌کردند و ملاک‌های ورود به مطالعه را دارا بودند. این افراد، به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی ساده در دو گروه مساوی آزمایش و کنترل گمارده شدند. مداخله نیز، طی ۱۰ جلسه ۴۰ دقیقه‌ای بر روی گروه آزمایش اجرا شد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، سیاهه‌ی رفتاری کودک (CBCL) بود که شرکت‌کنندگان در مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری به سئوالات آن پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز، از روش تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر استفاده شد. نتایج نشان داد که بین گروه آزمایش و کنترل از لحاظ نمرات مشکلات رفتاری برونی‌سازی شده تفاوت معناداری وجود دارد ($P > 0.01$) و نمرات پس‌آزمون، در مرحله پیگیری مقیاس‌ها نیز نسبتاً ثابت مانده است. لذا از یافته‌های این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که آموزش مهارت‌های زندگی توسط متخصصان می‌تواند به عنوان رویکردی آموزشی در ارتقاء شاخص‌های رفتاری، باعث کاهش مشکلات رفتاری درونی‌سازی شده و برونی‌سازی شده شود و فضای آموزشی و شخصی آرام و امنی را برای کودکان کم‌توان ذهنی خفیف ایجاد کند.

واژه‌های کلیدی: مهارت‌های زندگی، مشکلات رفتاری، کودکان کم‌توان ذهنی

^۱ این مقاله از پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد استخراج شده است.